

■ عشرو ده نیم (بررسی یکی از اصطلاحات مالی دوره صفویه)

ابوالفضل حسن آبادی

چکیده

اسناد، از منابع با ارزش تاریخی به شماره‌ی آیند که تحقیق بر روی آنها می‌تواند بر طرف کننده بسیاری از ابهامات درباره دوره‌های مختلف تاریخی باشد؛ به خصوص اسناد دوره صفویه و آنچه درباره تشکیلات مالی آن دوران وجود دارد. در این مقاله، با رویکرد تحلیلی، به بررسی اطلاعات اسناد عشرو ده نیم، موجود در مرکز آستان قدس رضوی خواهیم پرداخت. در قسمت سندشناسی، به بررسی شکلی و محتوایی و ارزش‌های گوناگون اطلاعاتی اسنادی پردازیم؛ و در قسمت سندپژوهی با طرح سوالاتی مانند معنا و مفهوم عشرو ده نیم در دوره صفویه، محل دریافت مبالغ، محل خرجکرد، و چگونگی وصول آن، سعی خواهد شد اطلاعات موجود در اسناد استخراج و باسایر منابع این دوره مستندسازی گردد. یافته‌های حاصل از این تحقیق نشان‌دهنده آن است که اطلاعات موجود در اسناد عشرو ده نیم در جای دیگری ذکر نشده و می‌تواند به عنوان منبع بالزشی، در تاریخ اداری و مالی این دوره، از دیدگاه‌های گوناگون، مورد توجه محققان قرار گیرد.

— کلیدواژه‌ها —

اسناد/ عشرو ده نیم /سیورغال/ آستان قدس رضوی / صفویه

تحقیقات تاریخی

فصلنامه‌ی گنجینه اسناد: سال بیستم و یکم، دفتر اول، (بهار ۱۳۹۰)، ۵۷- ۳۴.

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۲/۱۵ ■ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۷/۲۰

عشر و ده نیم

(بررسی یکی از اصطلاحات مالی دوره صفویه)

ابوالفضل حسن آبادی^۱

مقدمه

دوره صفویه، از نظر منابع اطلاعاتی شامل نسخ خطی و سفرنامه‌ها، یکی از دوره‌های غنی تاریخی به شمار می‌رود؛ اما متأسفانه از حیث اسناد مربوط به این دوره، به خصوص در داخل کشور، کاستی‌هایی وجود دارد. جای تأسف است که از دولت بزرگ صفوی، که از تشکیلات گسترده اداری برخوردار بوده، فقط در سفرنامه‌ها، منابع خطی، و اسناد کمپانی‌های خارجی یاد شده است. از سفرنامه‌های مهم این دوره، که حاوی اطلاعات بالارزشی در زمینهٔ تشکیلات اداری می‌باشند، می‌توان به سفرنامهٔ شاردن (شاردن، ۱۳۷۵)، سفرنامهٔ سانسون (سانسون، ۱۳۴۶)، و سفرنامهٔ کمپفر (کمپفر، ۱۳۳۳) اشاره نمود که در آنها اطلاعات منحصر به فردی در زمینهٔ ساختار، پست‌ها، و مناصب اداری آن دوران وجود دارد. از نسخ خطی این دوره نیز می‌توان به تذكرة الملوك (میرزا سمیعا، ۱۳۶۸) و دستورالملوک (میرزا فریغا، ۱۳۸۵) اشاره نمود که هرچند متعلق به اوخر دوره صفویه است اما تصویر روشنی از مقامات و مناصب اداری و کارکرد آنها به دست می‌دهد. در سایر منابع خطی، مانند چنگ‌ها^۲ و منشآت^۳ نیز می‌توان به اطلاعات بالارزشی درباره این دوره دست یافت. کتاب‌های تاریخی مانند خلاصهٔ التواریخ (منشی، ۱۳۵۹)، عالم‌آرای عباسی (ترکمان، ۱۳۷۷)، دستورشہریاران (نصیری، ۱۳۷۳)، و وقایع السنین والعوام (خاتون آبادی، ۱۳۵۲) نیز دارای آگاهی‌های پراکنده‌ای هستند که در تمامی آنها می‌توان به اطلاعاتی دربارهٔ اصطلاحات مالی دست یافت. در زمینهٔ اسناد، تاکنون کار مدونی انجام نشده و برخی کارهای پراکنده شامل مقالاتی در این حوزه بوده است.^۴

اسناد عشرودهنیم، که در این تحقیق به آن پرداخته خواهد شد، در زمرة اسناد مربوط به دوره صفوی، موجود در سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس است که تاکنون تحقیقاتی براساس آن انجام نشده است^۱. در این مقاله، در مورد «عشرودهنیم» بحث خواهد شد، و با تکیه بر اطلاعات اسناد و استفاده از سایر منابع موجود، این اصطلاح را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

ساختار شکلی و محتوایی اسناد

مجموعه اسناد «عشرودهنیم» از مجموعه ۶۹ هزار صفحه‌ای اسناد تشکیلات اداری آستان قدس در دوره صفوی است که دوره زمانی ۱۰۰۰-۱۱۴۸ق. را دربرمی‌گیرد. این اسناد، شامل ۱۰۰ شماره اموالی اسناد در ۴۰۰ صفحه است^۲ که اولین آنها به سال ۱۰۴۱ق. (سنند شماره ۳۲۱۸۲) و آخرین آنها به سال ۱۱۳۰ق. (سنند شماره ۳۵۰۴۲) می‌باشد. کلیه اسناد، در قطع دیوانی (خشته) و در اندازه ۲۰ سانتی متر است، که اصطلاحاً به آن «فرد محاسباتی» گفته می‌شود (روستایی، ۱۳۸۷، ص ۱۰۴). خط کلیه اسناد، دیوانی (تعليق) بوده و در بسیاری از آنها از نگارش سیاقی استفاده شده است.

بررسی سربرگ اسناد اداری نشان می‌دهد که بین ۵ تا ۸ خط کوتاه در سربرگ اسناد، با توجه به محتوای اسناد، در کلیه آنها تکرار شده است که از این میان پنج عنوان زیر در تمامی اسناد، به صورت تکرار، آمده است:

۱. انجام مهمات و معاملات سرکار فیض آثار سننه: این جمله در کلیه اسناد آستان قدس، چه درآمد و چه پرداخت‌ها آمده است؛

۲. توجيهات^۳ (شهشهانی، بی تا، ص ۱۳۸) و مقررات: کلیه خرجکردها و پرداخت اسناد اداری آستان قدس با عنوان توجيهات و مقررات ذکر می‌شده است^۴؛

۳. توجيهات: کلیه پرداخت‌های مالی آستان قدس؛

۴. عوض المذکور^۵ (مدیریت امور اسناد و مطبوعات، سنند شماره ۳۲۰۵۶): این عنوان، علاوه بر اسناد عشرودهنیم، در موارد دیگری نیز کاربرد داشته است و معنی تحت لفظی آن به عنوان عوض از چیزی است و بعضًا در اسناد بهاین معناست که گاهی در عوض مالی که قرار بوده از محلی تأمین شود، بهدلایلی، از جای دیگری تأمین شده است؛

۵. عشرودهنیم: این اصطلاح در ادامه توضیح داده خواهد شد (مواردی که در ادامه می‌آید با توجه به محتوای اسناد متفاوت بوده است)؛

۶. ازبابت محال المذکوره^۶ (مدیریت امور اسناد و مطبوعات، سنند شماره ۳۲۲۸۱): زمانی که برات به طور مستقیم به خود محل حواله شده و یا فرمان درباره آن محل صادر می‌شده است؛

۱. محتوای اسناد تشکیلات اداری آستان قدس در زمینه‌های اقتصادی، کشاورزی، اجتماعی، مذهبی، سیاسی و نظامی است و محتوای اطلاعاتی آن در جای دیگری استفاده نشده است. کلیه اسناد ارزشیابی، نمایه‌سازی و ورود اطلاعات شده و در آرشیو مرکز اسناد آستان قدس رضوی در دسترس می‌باشد. این اسناد در حافظه جهانی ثبت و برای ثبت در حافظه جهانی یونسکو معرفی شده است.

۲. تعداد ذکر شده تقریبی بوده و اگر با اسناد مرتبط با آن شمارش شود بیشتر خواهد بود.

۳. توجيهات، کلیه پرداخت‌های آستان قدس در زمینه‌های مختلف، در ذیل توجيهات می‌آمده است. اصل کلمه از وجه معنی ترتیب و حساب دیوانی (دهخدا، ۱۳۷۷، ج ۵، ص ۷۱۰) وجه و تغواه چیزی را حواله کردن است (شهشهانی، بی تا، ص ۱۳۸).

۴. برای اطلاع بیشتر در مورد این اطلاعات نگاه کنید به: حسن آبادی، ۱۴۲۲، ص ۴۳۴-۴۵.

۵. عوض المذکور، به معنی عوض از چیزی و معقولاً در این اسناد به مواردی گفته شده است که مالیات یک منطقه به هر دلیل به جای دیگری حواله می‌شده است (ساکماق: ۳۲۵۰-۶).

۶. محال المذکوره، به معنی مکانی است که حواله به آن احاله شده و فرد برای دریافت پول باید به آن جا مراجعت می‌کرد (ساکماق: ۳۲۲۸۱).

۱. اصطلاح سرکار فیض آثار در دوره صفویه به دو جا اطلاق می شد؛ یکی موقوفات سلطنتی که در مناصب دربار صفویه شغلی به نام وزیر سرکار فیض آثار وجود داشته است و مؤلف تراکه‌الملوک درباره و آرده: «شغل مشایله نسق املاک و زراعات و آبادی باغات و مستغلات و طواحين و قنوات است و باید به مهر و اطلاع وجه ربع محل و مستغلات وغیره حاصل موقوفات سرکار مزبور از رعایا و مستأجران بازیافت شود و همچار مقرره و اصل ساخته، حسن سخی خود را در آبادی محل و تکثیر رفاقت حاصل سازد» (میرزا سعیمه ۱۳۶۸، ص ۴۴). مینورسکی، در تعلیقی که براین مطلب نزد آن را زیر نظر صدر می داند و احتمال می دهد با آستان قدس نیز مربوط باشد که البته جای شک دارد از آستان قدس نیز به عنوان سرکار فیض آثار یاد شده است.
۲. ابیورد، اسم قدیمی شهر کلات.
۳. اسفیجان مزرعه‌ای در بیرجند در دوره صفویه.
۴. در استاد سپورغال آستان قدس افرادی با عنوان جماعت متفقه وجود داشتند که در مقابل مراتعی که از دولت دریافت می کردند مالیات می پرداختند اما نه به دولت بلکه به آستان قدس. یکی از مهمترین این افراد عبدالجبار ییچاره (بدون نزین) بوده است.
۵. مالوجهات، ملبوثون آن را ز مال الجهات یا مالیات مستمر آورده است. مالوجهات از مال و جهات به معنی عقار و ضياع، نقد و جنس، و اجاره اراضی آمده است (دهخدا ۱۳۷۷، ج ۱۲، ص ۱۹۹۹). در مجموع در اینجا از آن معناهای مالیات استنباط می گردد.
۶. برات، کلمه برات از ریشه برات است و نوشته ای است که بدان دولت بر خزانه حواله و جهی می دهد (دهخدا ۱۳۷۷، ج ۳، ص ۴۵۰). برات‌ها، حواله‌هایی بودند که دولت، به علت کمبود وجه نقد، به افرادی برای دریافت مواجب خود منداده است. برات ←
۷. از بابت محل مشهد مقدس وغیره: که معمولاً در این عنوان محل خاصی مدنظر نبوده و [برای] پرداخت حقوق نیروهای نظامی به کارمی رو ده؛ و
۸. یک قسمت از اسناد خاص آستان قدس است که در آن چند نام تکرار شده است و با عنوان «عشر دهونیم سپورغال محال سرکار فیض آثار» (مینورسکی، ۱۳۶۸، ص ۱۴۷)، «ازبایت محال و قفقی ابیورد» (ساکماق: ۲۷۷۹۷)، «اسفیجان» (ساکماق: ۳۲۹۹۵)، «نیشابور»، و «عبدالجبار بیچاره» (مدیریت امور اسناد و مطبوعات، ساکماق: ۳۱۷۹۶) آمده است.
- ### ارزش‌های اطلاعاتی اسناد عشردهونیم
- استاد عشردهونیم، از جنبه‌های مختلفی دارای ارزش بررسی است و اطلاعاتی درباره سال‌های ۱۰۴۱-۱۱۳۰ ق. دارد که در اینجا به قسمت‌هایی از آن پرداخته خواهد شد. مهم‌ترین آنها عبارت‌اند از:
۱. ارزش اداری استاد: تغییرات سربرگ استاد، تغییرات احتمالی در مناصب اداری و نحوه ارتباط آنها با موضوع، اسامی افراد مرتبط با موضوع در هر دوره، تغییرات سیستمی در کار، تغییر مراحل کاری در هر دوره، تغییرات در مناصب مهم اداری، جایگاه مناصب اداری، و تعاملات منطقه‌ای و محلی.
 ۲. ارزش اقتصادی و مالی: نحوه وصول مبالغ از محل‌ها، سیستم مالی دریافت و پرداخت، تغییر روش‌های جمع‌آوری و پرداخت‌ها، اوزان قدیمی، تغییرات در میزان مبالغ دریافتی و پرداختی که میان وضعیت اقتصادی هر دوره است.
 ۳. اصطلاحات: اصطلاحاتی بسیاری در این استاد ذکر شده که کمتر در جای دیگر آمده یا کاربردانه‌ادرسیستم اداری مشخص شده است؛ مانند عشردهونیم، مالوجهات و وجهات^۵ (لمبتومن، ۲۲۹، ص ۱۳۳۹)؛ عوض المذکور، توجیهات و مقررات، برات^۶ (مینورسکی، ۱۳۶۸، ص ۱۶۳)، خطاب^۷ (ساکماق: ۳۲۱۸۲)، و کالت‌نامچه^۸ (ساکماق: ۳۲۱۸۲)، حصب‌نامچه^۹ (ساکماق: ۳۲۱۸۲)، و رخصت‌نامچه^{۱۰} (ساکماق: ۳۲۱۸۲).
 ۴. ارزش نظامی: این استاد حاوی اطلاعات دقیقی درباره نظامی‌ها، رده‌های شغلی، سیستم درخواست حقوق، نحوه دریافت در منطقه، نحوه ارتباط با دربار، و محل استقرار نظامی‌ها استند.
 ۵. ارزش رجال‌شناسی: در این استاد، اسامی بعضی از صاحب‌منصبان نظامی و اداری، صاحبان سپورغالات و تیول، و برخی اماکن مذهبی آمده که در منابع آن دوره نیامده است.
- ### سؤالات پژوهش
- باتوجهه به تعداد زیاد استاد و حجم اطلاعات آنها، نمی‌توان تمامی جنبه‌های اطلاعاتی آن را

۴ به صورت یک ساله و همه ساله صادر می شد. نوع خوب برات، همه ساله بود که مبلغ که به عهده منع درآمد با شخص معنی صادر می شد. برات های یک ساله، از نظر وصول برای صاحب آن به عملت کم مود زمان و بعد مسافت دشوار بود و بعضی مجبور به فروش آن به افراد ثروتمند به کسر قیمت می شدند (کمربیج، ۱۳۷۹، ج ۲، ص ۲۲).

۷. لفظ خطاب، که در سواد استاد به معنی فرمان صدر ذکر شده در منابع دیگر نیامده است. معمولاً از دستور صدر در این دوره به عنوان مثال نام برد شده است (برای اطلاع بیشتر در مورد مثال های صدور صفوی ر رک: طباطبایی، ۱۳۵۲).

۸. واکالت نامچه، منظور کاغذی بوده که صاحب برات به محل بیان فرد حامل برات می داد تا توسط آن مبلغ را دریافت نماید.

۹. حصب نامچه، اختصاراً طوماری بوده که در آن حساب و کتاب ثغیرگچان در قلعه ها نگهدارشته می شده است.

۱۰. رخصت نامچه، برعکس ترخیص بوده که بر طبق آن به افراد نظامی اجازه خروج از قلعه داده می شده است و یا بد خروج فرد بر طبق این رخصت نامچه بوده باشد و در صورت عدم رعایت از مواجب او کاسته می شده است.

در یک مقاله ارائه نمود. به همین منظور، سعی خواهد شد تا با طرح چند سؤال، ضمن محدود کردن دامنه تحقیق، اطلاعات هدفمندی در یک چارچوب مشخص ارائه گردد.

پرسش های این مقاله عبارت اند از:

۱. معنا و مفهوم عشردهونیم در دوره صفویه چیست؟

۲. محل دریافت عشردهونیم براساس اسناد چه بوده است؟

۳. محل خرجکرد مبالغ عشردهونیم چه بوده است؟

۴. وصول عشردهونیم سیور غالات چگونه بوده است؟

یکی از اصطلاحاتی که در منابع این دوره کمتر ذکری از آن آمده «عشردهونیم» است.

معنی تحتلفظی این کلمه «یک دهم به اضافه نصف» می باشد که قاعدها پانزده درصد می شود؛ اما این معنی در فرهنگ لغات ذکر نشده است. طبق منابع موجود، اولین بار، نصیری در دستور شهریاران، ذیل وقایع ۱۱۰۵ق. و به تخت نشستن شاه سلطان حسین (۱۱۳۵-۱۱۰۵ق.)،

از تخفیف و تصدق سی هزار تومان عشردهونیم سیور غالات و حق النظاره و سایر رسومات صدور نام می برد (نصیری، ۱۳۷۳، ص ۳۵)؛ و در تذکرة الملوك، درباره مواجب صدور آمده

که عشردهونیم محل سیور غالات و حق التولیه و حق النظاره بعضی از محل وقفی به آنها پرداخت می شده است (میرزا میعا، ۱۳۶۱، ص ۲). لمبتون، در مالک وزارع، آورده: «که صاحبان سیور غال مشمول پرداخت عوارض مخصوص بودند و قسمتی از حقوق بعضی مأموران را از عوارض یا سودی می دانستند که تیولداران و صاحبان برات سالیانه (همه ساله) و سیور غال پرداختند» (لمبتون، ۱۳۳۹، ص ۲۴۲). او همچنین، ذیل توضیح اصطلاح «عشر» می آورد که در مورد نصاب عشر میان فقیهان اختلاف است و نرخی که براساس آن عشر وصول می شود عبارت است از نیم دهم، یک دهم، و یک نیم دهم و مضاعف عشر (لمبتون، ۱۳۳۹، ص ۷۵).

در موقوفات آستان قدس، در دوره صفویه، در دو مورد، درباره پرداخت حق التولیه، با احتساب عشردهونیم، ذکر شده که ظن ما درباره معنی عشردهونیم همان پانزده درصد است!

دریافت عشردهونیم، یکی از مهرهای درآمد صدور بوده است و به خاطر وظیفه ای که از بابت نظارت بر سیور غالات بر عهده آنان بوده مبلغی را دریافت می کرده اند؛ که با توجه به تعداد زیاد سیور غالات مبلغ کلانی بوده است. علت اصلی این پرداخت، وظیفة صدرالممالک درباره سیور غالات بوده و کلیه سیور غالها، بعد از تأیید و تصدیق، به رقم وزیر دیوان اعلی می رسید. احتمالاً، چون در دوره صفویه، سیور غالات، بیشتر به خانواده های مذهبی یا نهادهای دینی داده می شد و صدر نیز مسئولیت امور دینی را بر عهده داشت، این امور را به صدر و اگذار کرده بودند. البته دخالت صدور در امور موقوفات شامل مواردی بوده که طبق نظر واقف، اجازه دخالت داشته اند. در اسناد و منابع دقیقاً مشخص نشده این مبلغ به چه عنوانی

۱. در وقفات حاجی مصطفی، به سال ۱۱۸۴ق. برای آستان قدس مقدار حق التولیه عشردهونیم تعیین شده است.

باید به صدر پرداخت می‌شد، به عنوان هدیه، مالیات، و یا عنوان دیگر؛ اما در اسناد صریحاً از بابت «مالوجهات محالوقفی» در ذیل آستان قدس^۱ (ساکماق: ۳۳۴۷۵۳) آمده که برداشت ما معنی مالیات می‌دهد و احتمال صحیح بودن به کاربردن کلمه مالیات از درآمد درست تر است. چنانچه، در مالک و زارع نیز آمده که صاحبان سیورغالات، مبالغ متعددی را، به عنوان مالیات می‌پرداختند (لمبتون، ۱۳۳۹، ص ۲۴۲). کلیه درآمدهای صدر در طومار مخصوص نوشته می‌شد که در ذیل سایر درآمدها از عشروعه نیز نام برده شده است (ساکماق: ۳۳۰۴۵/۱). در مورد نحوه وصول و چگونگی کسب درآمد در مبحث جداگانه‌ای بحث خواهد شد.

ذکر دو نکته در انتهای این قسمت لازم است: ۱) منصب صدر، در دوره صفویه، فراز ونشیب‌های زیادی داشته است، و به خصوص از زمان شاه سلیمان، با تقسیم شدن منصب به صدر خاصه و عامه، میزان و چگونگی تقسیم درآمدها مبهم است (صفت‌گل، ۱۳۸۰، ص ۲۳۶)؛ زیرا زمانی که یک صدر امور را به دست داشته کل درآمدها به او می‌رسیده، در حالی که از زمان تقسیم شدن وظایف و اختیارات معلوم نیست درآمدها به چه نسبتی تقسیم می‌شده و آیا این تقسیم مساوی بوده است یا خیر؟ احتمال دارد میزان درآمدهای صدر عامه، با توجه به تعداد زیاد موقوفات، بیشتر بوده (چنانچه در ذیل صدارت ابوصالح صدر آمده که کس دیگری به پایه ثروت وی نرسیده بود و میزان دارایی او بیش از صدر خاصه بوده است. ۲) در زمان نبود صدر آیا درآمدی که مخصوص او بود در اختیار فرد دیگری قرار می‌گرفته یا این درآمد به خزانه شاهی واریز می‌شده است؟ متأسفانه منابع در این مورد اطلاعاتی ندارند، اما در سندي به سال ۱۱۱۳ق. از مستوفی موقوفات ممالک محروسه نام برده شده که در غیاب صدر معزول شده، کار او را انجام می‌دهد (ساکماق: ۳۳۰۴۵/۹). در سنند دیگری، درباره وصول درآمد صدر، در زمان نبود او، آمده که از روی نسخه صدر قبلی، درآمد برای دیوان ضبط می‌شده است. در سنندی ذکر شده که در زمان تعطیل منصب صدارت (عامه) از صدر خاصه به عنوان مسئول امور صدر ممالک یاد شده است (ساکماق: ۳۳۰۴۵/۹). کمپفر، در زمان زندانی میرزا بوطالب رضوی صدر خاصه (خاتون‌آبادی، ۱۲۵۲، ص ۵۳۸) آورده که شاه اداره موقوفات سلطنتی را بر عهده گرفت (کمپفر، ۱۲۶۳، ص ۲۲). مشخص نیست آیا در زمان تعطیل صدر ممالک نیز چنین اتفاقی افتاده باشد، اما قطعاً افراد با نظر شاه در امور دخالت می‌کردند.

اما مطلبی که دستور شهریاران، در مورد تخفیف و تصدق مبلغ سی هزار تومان درآمدهای متفاوت صدر در سال ۱۱۰۵ق. ذکر کرده است - با وجود اینکه نجف خان از سال ۱۱۰۰ق. تا این زمان صدر عامه بود - ضمن اینکه میزان زیاد درآمد صدر را مشخص می‌نماید، میزان اختیارات شاه را در درآمدها نیز نشان می‌دهد (نصیری، ۱۳۷۳، ص ۳۳).

محل های دریافت عشروده نیم سیور غال

به علت اینکه منابع تاریخی در مورد عشروده نیم سیور غالات اطلاعات کاملی ذکر نکردند، نمی توان گفت که عشروده نیم از چه محل هایی دریافت می شده است؛ اما چنانچه عشروده نیم را در زمرة وجوهات گرفته شده از سیور غالات -که اختصاص به صدر داشته است- بدانیم، دامنه گرفتن عشروده نیم- به علت وجود انواع سیور غالات در دوره صفویه- بسیار متنوع بوده است. در اسناد موجود در مجموعه اسناد صفویه آستان قدس رضوی، در اسناد عشروده نیم، اسمی برخی اماکن یا افرادی آمده که ارتباطی با آستان قدس ندارند، اما مهم ترین منبع دریافت عشروده نیم سیور غالات آستان قدس بوده اند. اماکن ذکر شده عبارت اند از: جماعت خفافان دارالسلطنه قزوین محمد طاهر وغیره (سакماق: ۳۲۵۴۳/۱۰)، آستانه امیر المؤمنین (ع) (سакماق: ۱۹/۳۴۳۶۰)، اولاد میرزا براهمیم، امامزاده محروم نیشابور، قدمگاه، محمد تقی نیشابوری (ساقماق: ۳۳۰۴۵/۹)، معدن فیروزه، ترشیز، خبوشان، کلیدر، نیشابور (ساقماق: ۳۵۰۳۷۲) و سایر جماعه (ساقماق: ۳۳۰۴۵/۶).

در دوره صفویه، به منظور تأمین نیازهای آستان قدس، برخی مزارع و باغات، به صورت سیور غال، به آستان قدس داده شد. اولین آنها مزرعه کلاتچه اروج نیشابور، به سال ۹۹۸ق.، و آخرین آنها در سال ۱۱۳۰ق. است. در اسنادی که با عنوان «سیور غالات» در تشکیلات اداری صفویه وجود دارد و مرتبط با درآمدها، مقدار، و نحوه وصول و خرج کرده است، به طور خلاصه سیور غالات آستان قدس به پنج دسته تقسیم شده است:

۱. اسناد مزارع و موضع مشهد: ۱۷ مزرعه، اولین، به سال ۱۰۲۳ق.، به نام مزرعه گوارشک (ساقماق: ۳۱۹۷۴/۲) و آخرین، موسوم به مزرعه پس پشت به سال ۱۱۲۱ق. (ساقماق: ۳۵۰۰۱/۷).

۲. اسناد مزارع و موضع ولایات: ۲۵ مزرعه، اولین، مزرعه کلاتچه اروج، به سال ۹۹۸ق. (ساقماق: ۳۱۸۲۶۷۱) و آخرین، به سال ۱۱۲۴ق.، مزرعه هرات (ساقماق: ۳۴۵۶۶/۱).

۳. اعراب بیچاره (بدون زمین) در جنوب خراسان: اولین سند، به سال ۱۰۲۵ق. (ساقماق: ۳۱۹۷۷۲) و آخرین، به سال ۱۱۲۷ق. (ساقماق: ۳۴۹۷۷۱۹).

۴. جماعت نمک کش: اولین سند به سال ۱۰۲۵ق. (ساقماق: ۳۱۹۷۶/۲) و آخرین سند به سال ۱۱۲۷ق. (ساقماق: ۳۴۰۹۷۲).

۵. متفرقه، گروهها، و جماعات های متفرقه: اولین سند به سال ۱۰۲۵ق. (ساقماق: ۳۱۹۷۷۲) و آخرین سند به سال ۱۱۲۶ق. (ساقماق: ۳۵۰۲۶۷۲).

با توجه به اینکه آستان قدس تعداد زیادی سیور غال در اختیار داشته، مسئله پرداخت مالیات امری طبیعی بوده است (حسن آبادی، ۱۳۸۶، صص ۶۳-۸۰). در اسناد موجود از

ابیورد، بجستان، مالو جوهات عبدالجبار بیچاره، قریئر اس الحد (ساکماق: ۳۱۷۹)، را واقع، کوش مقان (ساکماق: ۳۱۹۷۵)، قریه کرگنج شیروان^۱ (ساکماق: ۳۱۹۰/۳)، مشهد، جام، خوفاف، چناب دتون^۲ (ساکماق: ۲۷۴۹۲)، باخرز^۳ و نیشابور نام برده شده است (ساکماق: ۳۵۰۳۷۲). چنانچه دریافت عشرو ده نیم را از سیور غالات در وجه عام در نظر بگیریم، باید اسامی تمام انواع سیور غالات در اسناد ذکر می شده که نمی توان به دلیل نقص احتمالی اسناد، در مورد عدم ذکر نام آنها یا مورد خاص دیگر اظهار نظر کرد.

نحوه دریافت عشره و نیم سیور غالات

مبالغ عشره و نیم در ذیل درآمدهای صدر محسوب می گردید و کلیه مراحل وصول درآمدهای عشره و نیم در دیوان الصداره به شرح زیر انجام می شد:

۱. مشخص کردن سیور غالاتی به همراه مبالغ (نقدي و غير نقدي) که باید از آن عشرو ده نیم گرفته شود، که اين کار توسط دیوان الصداره انجام می شد.

۲. بعد از تعیین محل و مبالغ، طوماری تهیه می شد. معمولاً در این طومار^۴ (ده خدا، ذیل طومار) کلیه درآمدهای صدر مانند حق التولیه و حق النظاره^۵ نیز مشخص می شد (ساکماق: ۳۴۳۹۰/۹).

۳. بعد از مشخص شدن میزان درآمدهای نقدي و غير نقدي در طومار، خطابی از دیوان الصداره برای هر محل صادر می شد که در حکم فرمان صدرالممالک بوده است. این خطاب، معمولاً وقتی برای محل خاص صادر می شد فقط مربوط به عشرو ده نیم بود و محصل باید، چنانچه حق النظاره و یا حق التولیه وجود می داشت، آنها را نیز دریافت می کرد.

۴. بعد از صدور خطابها از دیوان الصداره، احتمالاً برای هر منطقه محصلی انتخاب می شد. در مورد شخصیت محصلان و یا طبقه اجتماعی آنها در منابع و یا اسناد اطلاعاتی نیامده و نمی دانیم آیا برای انتخاب آنها شرایط خاص وجود داشته است یا خیر؟ در اسناد به طبقات مختلفی از محصلان برخورد می شود؛ برای مثال، در فرمانی به سال ۱۰۸۲ق. که از سوی شاه سلیمان صادر شده، از ندرقلی بیک، غلام خاصه شریفه، به عنوان محصل نام برده شده است (ساکماق: ۲۹۱۴۶). در سندي دیگر، به سال ۱۱۱۲ق. از میرزا نور الله اصفهاني مین باشی^۶ (تاونیه، ۱۳۳۶، ص ۶۹۷) نام برده شده (ساکماق: ۳۴۳۶۰/۱۲)؛ و یا در سند دیگری از یار محمد خان بیک و محمد صادق بیگ نام برده شده است (ساکماق: ۳۲۳۶۰/۱۷).

در مجموع، از اسامی محصلان مشخص می شود که دارای شخصیت اجتماعية بالایی بوده اند. وقتی محصل با طومار و خطاب به محل مراجعه می کرد، بالاترین مقامات منطقه باید با او همکاری می نمود. در خطاب های موجود، از وزیر استراباد (ساکماق: ۳۴۳۶۰/۱۷)

^۱. فرمانده سپاه هزار نفری.

۱. وزیر خراسان در ردیف وزرای کل محسوب می‌شد و قدرت زیادی داشت. هدف از انتخاب وزیر در ایالات، وجود نبیرویی در برابر حاکم و در صورت لزوم، احراق حق مظلوم بوده است (مینورسکی، ۱۳۶۸، ص. ۱۶۱).

۲. بیگلر بیگان، حکام ایلات دوره صفویه بودند که به آنها امیر الامر اگفته می‌شد. سیزده ایالت توسط آنها اداره می‌شد. (برای اطلاع بیشتر در مورد بیگلر بیگان ر.ک.: رهبرین، ۱۳۵۷؛ میراحمدی، ۱۳۵۷).

۳. منصب کلانتر در دوره‌های مختلف تاریخی ثبات داشته است. در این دوره، چنانچه میرزا سمیعاً او را است: «تعمین کذابیان محلات و ریش‌سفیدان اصناف با مشاراًیله است با این نحوه که سکنه هر محله و هر صنف دو قریه، هرکه را مینی و معتمد دانند فیماین خود تعیین و رضانامچه به اسم او نوشته و مواجبی در وجه او تعیین نموده و بهمراه نقیب مقنبر نموده به حضور کلانتر آورده تعلیقه و خلعت از مشاراًیله به جهت او بازیافت می‌نمایند». (قولو، ۱۲۸۱، ص. ۸۱).

۴. مشاراًیله جزو دیوان بیگی و شغل مشاراًیله آن است که اصل شهر و خارج شهر را محافظت نماید که هیچ‌کس مرتكب خلاف و ظلم و نزاع نگردد و امور خلاف شرع و فاحشه و شراب و قمار و سایر امور نامشروع را قمع نماید (میرزا سمیعاً، ۱۳۶۸، ص. ۲۸).

۵. «مشاراًیله درخانه خود بدعاوهای شرعی و امری معروف و نهی از منکرات می‌رسد و طلاق شرعی را در حضور شیخ‌الاسلام می‌دادند و ضبط مالایاب و بینیم اغلب با شیخ‌الاسلام بود و بعد از آن به قضات مرجوع شد» (میرزا رفیع‌الله، ۱۳۸۵، ص. ۲).

۶. «عالیجاه وزیر اعظم دیوان اعلیٰ و اعتماد الدوله ایران عمدت ترین ارکان دولت و قاطبه امرا را درگاه عالی و سرحدات ولایات ممالک محروسه و دادوستدکل مالیات دیوانی و وجوده انفادی خزانه عامره و غیره بیوتات از کل ممالک ایران و دارالسلطنه اصفهان بدون تعالیقه و امر تعالیجه معظم الایه دادوستدنی شود...» (میرزا فیض، ۱۳۸۵، ص. ۵۶).

و یا وزیر خراسان^۱، بیگلر بیگی^۲، کلانتران^۳، داروغگان^۴، حکام و عمال نام برده شده و همه به صورت کامل، با محصل، همکاری می‌کردند. در این خطاب کلی، همچنین به همهٔ صاحبان سیور غالات متولیان مزارات و بقاع متبرکه، مباشران و مستأجرين و زارعین دستور داده شده که با محصل همکاری نمایند (ساکماق: ۳۴۳۶۰/۱۷). در اسناد دو نوع محصل جدایگانه ذکر شده است:

۱. محصل دیوان الصداره، که معمولاً صاحب منصب یا آدم معتبری بوده است (در بحث دریافت مطرح است); و

۲. محصل اشخاص، برای دریافت حقوق تعیین شده. این افراد نظامی یا شخصی بودند و با دریافت وکالت‌نامه از فرد یا گروه، برات‌های آنها را دریافت می‌کردند. محصل، در هنگام ورود به منطقه، با توصیه‌هایی که در خطاب برای او شده بود از قدرت و اختیارات کافی برخوردار بود. در محلی که او وارد می‌شد، چنانچه صاحب سیور غال در محل حاضر بود مبلغ را می‌پرداخت و چنانچه، حضور نداشت، طبق دستور دیوان باید مستأجرين و یا زارعان، مبلغ فوق را در غیاب صاحب اصلی پرداخت می‌کردند و محصل موظف بود در ازای دریافت مبلغ نقدی و یا جنس، قضی را به افراد تحويل دهد. با توجه به اینکه از زمان صدور طومار تا دریافت، مدتی وقفه می‌افتد و احتمال می‌رفت در میزان دریافت تفاوتی حاصل گردد، محصل موظف بود که نفع دیوان را محاسبه کرده و تفاوت را به سود دیوان ضبط کند (ساکماق: ۲۹۱۴۶). به همین منظور، تسعیر نامچه‌ای (دهخدا، ذیل تسعیر نامچه) به همراه داشت که سیاهه‌هنجان دقیقاً در آن ذکر می‌شد. علاوه بر آن، چنانچه نام محل در طومار سهواً جا افتاده بود، باید آن را در ذیل طومار ثبت و مبلغ را وصول می‌کرد. همچنین، چنانچه بهر دلیلی نمی‌توانست مبلغ تعیین شده در طومار را وصول کند باید به مهر معتبر ترین فرد آن منطقه مانند شیخ‌الاسلام^۵ (میرزا سمیعاً، ۱۳۶۸، ص. ۳)، وزرای محل، حکام، قضات، و متصدی شرعیات سنتی درست نموده و به دیوان ارائه می‌کرد (ساکماق: ۳۳۳۷۲/۲۰). محصل، باید، در مدتی که برای تحصیل به او داده می‌شد، کار خود را انجام می‌داد و به پایتخت مراجعت می‌کرد. در برگشت، مستوفی سرکار عالی، طومار را بررسی کرده و جمع و خرج در آمده‌های تحويل داده شده با مبالغ تعیین شده در طومار را تأیید می‌نمود (ساکماق: ۳۲۵۷۰/۱۷). در صورتی که، مبلغی وصول نشده و سندی برای آن درست شده باشد باید وزیر دیوان اعلیٰ (میرزا سمیعاً، ۱۳۶۸، ص. ۴) بعد از دیدن سند رقمی برای آن صادر و مستوفیان نیز آن را در دفاتر ثبت می‌کرند (ساکماق: ۳۲۵۳۰/۱۷). میزان اجرت محصل و نحوه پرداخت آن در اسناد موجود مشخص نیست. در مورد سایر محصلان ذکر این نکته الزامی است که مبالغ یک پنجم، یک دهم و یک بیستم، با توجه به دوری یا نزدیکی راه و میزان برات و خطرات احتمالی، از مبلغ کسر می‌شد (شاردن، ۱۳۷۵، صص ۱۲۲۲ و ۱۲۶۵). اما با توجه به محل در آمده‌های دریافتی

صدر، قطعاً محصل، مبلغ زیادی را دریافت می‌کرده است. کار او، در واقع، نوعی مقاطعه‌کاری با احتمال خطر زیاد و درآمد بالا بوده است. لذا، و ممکن بود در صورت عدم رعایت وقت و ناتوانی در جمع آوری صحیح مالیات به عقوبیت سخت نیز دچار گردد. احتمال کمی در تغییر میزان تخصیص یافته به مناطق وجود داشت؛ لذا می‌بینیم مبلغ دریافتی از محال ابیورد و بجستان^۱ (سакماق: ۲۷۹۳۸) در سال‌های ۱۰۷۸ و ۱۰۸۱ ق. یکسان است. اما امکان داشت که حواله‌های متفاوتی برای یک منطقه صادر شود، که در بحث خرجکرد به آن پرداخته خواهد شد (ساقماق: ۳۴۱۶۹/۴).

نحوه خرجکرد درآمدهای عشره‌دونیم

مهم‌ترین پرسش این است که میزان اختیارات صدر در خرج درآمدها تا چه اندازه بوده است؟ آیا همه درآمدهای عشره‌دونیم به صدر متعلق بوده و یا مصرف دیگری نیز داشته است؟ با توجه به تعداد زیاد سیورغالات، موقوفات، و سایر محل‌های درآمد، قطعاً مصارفی بر آن مترب بوده است؛ هرچنان از متن اسناد و محتوای سایر منابع نمی‌توان به علت گرفتن مبلغی از این پول برای مصارف نظامی پی‌برد. غیر از درصدی که به صدر متعلق بوده و مقدار آن هم دقیقاً معلوم نیست، بقیه خرجکردها زیر نظر مستقیم شاه بوده است. مهم‌ترین محلی که تاکنون در اسناد مشخص شده، پرداخت حقوق نظامیان است. روش پرداخت پول حاصله به دو صورت بوده است:

۱. در صورتی که فرد غیر نظامی بوده و مبلغی به او پرداخت می‌شد، و
۲. زمانی که به افراد نظامی پول پرداخت می‌گردید.

در اسناد باقی‌مانده نوع دوم پرداخت‌ها بیشتر دیده می‌شود، اما ساختار کلی هر دو به

شرح زیر است:

۱. نوشتمن عریضه از سوی فرد برای دریافت پول، و
۲. صدور پروانجه از طرف شاه در دستور پرداخت پول.

در تمامی پروانجه‌ها و طومارهای باقی‌مانده چند مطلب، به صورت مشترک، ذکر شده است.

۱. تاریخ درخواست،

۲. مشخص کردن مبلغ،

۳. ذکر نام شخص و مشخص کردن مبلغ آن،

۴. معلوم شدن دوره دربرگیری حقوق،

۵. مشخص شدن مبلغ غیرنقدي و نقدي، و

۶. تعیین محلی که باید به آنجا حواله شود.

۱. بجستان: شهری در خراسان بین فیض آباد و فردوس. در مورد نظامیان، چنانچه فردی مواجب درخواست می‌کرد، چند مرحله برای تأیید اول،

قبل از اینکه درخواست او به دربار و فرد مرتبط برسد، رعایت می‌شد:

۱. درخواست فرد برای حقوق یا مساعده،
۲. تأیید مقام بالاتر که بسته به ردۀ فرد داشته است، و
۳. تأیید بیگلریگی منطقه مبنی بر حضور آنها.

درصورتی که درخواست فرد از منطقه به دربار فرستاده می‌شد، بسته به ردۀ افراد نظامی، تفنگچیان^۱ (مینورسکی، ۱۳۳۸، ص ۵۴)، توپچیان، و یاقورچیان^۲ (مینورسکی، ۱۳۳۸، ص ۵۳)، دربار درخواست آنها را بررسی می‌کرد و بعد از تأیید مسئول آنها، پرداخت مواجب با حکم مستقیم صورت می‌گرفت. پرداخت حقوق معمولاً به صورت سالیانه بود، البته به صورت شش ماهه نیز مبلغی از درآمد سالیانه به آنها پرداخت می‌شد (ساقماق: ۳۳۴۷۵/۴). بعد از صدور فرمان شاه، از دیوان‌الصدر، برای مواجب، به فرد نظامی داده می‌شد. این برات مدت دار و معمولاً یک‌ساله و دو ساله بود، اما در بیشتر اسناد از برات همه‌ساله نام برده شده است. گرچه برات افراد همه‌ساله و مبلغ آن نیز ثابت و حتی مبلغ پرداختی سیورغالات نیز بدون تغییر بوده است، مبالغ حواله شده به محل‌ها در هر سال متفاوت بود؛ یعنی امکان داشت برات افراد به جاهای مختلف حواله شود. این مسئله حتی باعث سردرگمی خود برات‌داران و محل‌های احالة می‌شد؛ زیرا آنها باید در مدت خاصی برات خود را وصول می‌کردند و امکان تأخیر هم وجود نداشت. به دلیل تغییر محل احالة برات‌ها آستان قدس در حساب و کتاب‌های خود دچار مشکل می‌شد. چنانچه، در سندي به سال ۱۱۲۷ق.، ذکر شده که عشوده‌نیم سیورغال سرکارفیض آثار در جاهای مختلف حواله شده و جمع کردن آنها کار دشواری است (ساقماق: ۳۴۵۴۳/۶). علاوه بر این، امکان داشت که مبالغی که به جایی حواله شده کامل حاصل نشده و به‌خاطر تأمین منابع مالی از جای دیگری تأمین گردد؛ چنانچه در سندي به سال ۱۰۷۸ق. از مشهد مقدس عوض از مالیات دارالعباد یزد پول گرفته شده است (ساقماق: ۳۴۱۶۹/۱) افراد، با در دست داشتن فرمان صادره از سوی پادشاه و قبض صادره به محل مراجعة و مبلغ را دریافت می‌کردند. در مورد آستان قدس، خود فرد یا وکیل وی، به همراه کالتانچه و سواد فرمان به مستوفی آستان قدس مراجعة و پروانچه و قبض صادره را رائمه می‌نمود و مبلغ قبض از کل مبلغ تخصیص عشوده‌نیم سیور غالات آستان قدس کسر می‌گردید. بعد از تأیید مستوفی، قبض صادره باید به تأیید ناظر و متولی آستان قدس هم می‌رسید و تعلیقه‌ای نیز از سوی متولی صادر می‌شد (ساقماق: ۳۰۶۵۱). افراد، بعد از دریافت وجه قبض، رسیدی به آستان قدس می‌دادند. در این قبض علت، زمان، مقدار طلب، فرد گیرنده، و افرادی که سند در حضور آنها قلمی شده می‌آمد (ساقماق: ۳۴۵۴۳/۶).

۱. تفنگچی: پیاده‌نظام مجهز به تفنگ‌های کوتاه و شمشیر و خنجر که از میان کشاورزان نیرومند برگزیده می‌شدند و عنصر ایرانی و خالص سیاه بودند.

۲. قورچی: قورچی‌ها مسئول نگهبانی مخصوص و چادرهای سلطنتی بودند که از نژاد ترک انتخاب می‌شدند و تعداد آنها را ده‌هزار نفر تخمین زده‌اند.

نتیجه

عشرودهنیم در زمرة اصطلاحات ناشناخته مالی دوره صفویه است که تنها در اسناد آستان قدس از آن یادشده است. این اصطلاح که می‌توان آن را یک پانزدهم نامید؛ مالیاتی بوده که از محل سیور غالات و اگذارشده دولت پرداخت می‌شده است. آستان قدس یکی از دریافت کنندگان این سیور غال بوده است. عشرودهنیم از محل هایی مانند مزارع، باغات، جماعت متفرقه و جماعت نمک کش تامین و نحوه دریافت این مبلغ معمولاً تحت نظر صدر با صدور خطابی انجام می‌شده است. بعد از انتخاب محصلان، آن‌ها با در دست داشتن خطاب و طومار به اماکنی که بر آن‌ها عشرودهنیم تعلق گرفته بود مراجعه و این مبلغ را دریافت می‌کردند. کلیه دست‌اندرکاران حکومتی و محاکم شرعی موظف بودند تا محصلان را در کار خود یاری کنند. محصل هم موظف بود تا مبلغ را در مدت زمان خاصی وصول نماید و بعد از دریافت آن، سهم خود را - که بسته به عواملی مانند دوری یا نزدیکی محل، میزان مبلغ و توافق وی متغیر بوده - برداشت می‌کرد و مابقی را به آستان قدس می‌پرداخت. محل خرج کرد مبلغ دریافتی در اسناد کمتر توضیح داده شده است؛ اما بر اساس اطلاعات موجود، مبلغی به صدر اختصاص داشته و مبلغی نیز برای نظامیان هزینه می‌شده است.

کتابنامه

تاورنیه، زان باتیست (۱۳۳۶). *سفرنامه تاورنیه* (ابوتراب نوری، مترجم). (حمدی شیرانی، مصحح). اصفهان: چاپخانه پروین.

حسن آبادی، ابوالفضل (۱۲۸۱، پائیز). نگاهی به اسناد سیور غال در دوره صفویه، گنجینه اسناد، ۱۷ (۳).

خاتون آبادی، عبدالحسین (۱۳۵۲). *وقایع السنین و العوام* (محمد باقر بهبودی، مصحح). تهران: اسلامیه.

روستایی، محسن (۱۳۸۷). آشنایی مختصر با سند فرد و بازنویسی دو طغرافرد. کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ۱۲۹.

رهبرن، کلاوس میشاپیل (۱۳۵۷). *نظام ایالات در دوره صفویه* (کیکاووس جهانداری، مترجم). تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.

سانسون (۱۳۴۶). *وضع کشور شاهنشاهی ایران در زمان شاه سلیمان* (نقی تفضلی، مترجم). تهران: شاردن، زان (۱۳۷۵). *سفرنامه شاردن* (ج ۵). (یغمایی، مترجم). تهران: توس.

شهشهانی، عبدالوهاب (بی‌تا). *بحرالجواہر فی علم الدفاتر*. تهران: بی‌نا (چاپ سنگی).

صفت کل، منصور (۱۳۸۰). ساخت کارکرد و دگرگوئیهای منصب صدارت در ایران عصر صفوی. *مجله تاریخ*، ۱(۱).

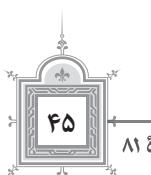
طباطبایی، محمد حسین (۱۳۵۳). *مثالهای صدور صفوی*. قم: حکمت.

قاضی منشی (۱۳۵۹). *خلافه التواریخ* (ج ۱). (احسان اشراقی، کوششگر). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

قائم مقامی، جهانگیر (۱۳۵۰). مقدمه‌ای بر شناخت اسناد تاریخی. تهران: انجمن آثار ملی.

کمربیج (۱۳۷۹). *تاریخ ایران دوره تیموریان*. (یعقوب آژند، مترجم). جامی: تهران.

کمپفر، انگلبرت (۱۳۳۳). *سفرنامه کمپفر* (کیکاووس جهانداری، مترجم). تهران: خوارزمی.

میرزا سمیعا(۱۳۶۸). *تذکره الملوك*، (محمد دبیر سیاقی، کوششگر). تهران: امیرکبیر.

میرزارفیعا(۱۳۸۵). *دستور الملوك* (محمدعلی کردآبادی، مترجم). تهران: انتشارات وزارت امور خارجه.

میر احمدی، مریم (۱۳۵۷). *تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عهد صفوي*. تهران: سپهر.

نصیری، محمدابراهیم بن زین العابدین نصیری(۱۳۷۳). *دستورشهریاران*(نادر نصیری مقدم، کوششگر). تهران: بنیادموقوفات ارشاد.

ورهرام، غلامرضا(۱۳۶۶). بررسی چند سند تاریخی سیورغال و مسلمی. *مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی* (۲۰، ۳).

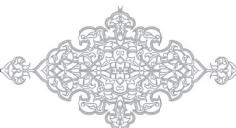
Floor, Willem(1988). *Fiscal History of Iran in safavid ana qajar priod*. New York: Biblioteca press
 Lambton, An(2005).Syourghal,*Encyclopedia of islam*.

ساکماق: ۳۴۳۹۰/۹	ساکماق: ۳۲۵۴۳ / ۱۰
ساکماق: ۲۹۱۴۶	ساکماق: ۳۴۳۶ / ۱۹
ساکماق: ۲۴۳۶۰/۱۲	ساکماق: ۲۵۰۳۶ / ۲
ساکماق: ۲۲۳۶۰/۱۷	ساکماق: ۲۳۰۴۵ / ۶
ساکماق: ۳۴۳۶۰/۱۷	ساکماق: ۳۴۵۴۳ / ۱۵
ساکماق: ۳۳۳۷۲ / ۲۰	ساکماق: ۳۱۹۷۴ / ۲
ساکماق: ۳۲۵۳۰ / ۱۷	ساکماق: ۳۵۰۰۱ / ۷
ساکماق: ۳۴۱۶۹ / ۴	ساکماق: ۳۱۸۲۶ / ۱
ساکماق: ۲۷۹۳۸	ساکماق: ۳۴۵۶۶ / ۱
ساکماق: ۲۷۹۵۶	ساکماق: ۳۱۹۷۶ / ۲
ساکماق: ۳۴۵۴۳ / ۶	ساکماق: ۳۴۳۹۶ / ۱۹
ساکماق: ۳۳۴۷۵ / ۴	ساکماق: ۳۱۹۷۶ / ۲
ساکماق: ۳۴۵۴۳ / ۲۶	ساکماق: ۳۴۰۹۶ / ۲
ساکماق: ۳۴۱۶۹ / ۱	ساکماق: ۳۱۹۷۶ / ۲
ساکماق: ۳۳۰۴۵/۹	ساکماق: ۳۵۰۲۶ / ۲
ساکماق: ۳۳۳۷۲/۲۰	ساکماق: ۳۳۹۹۰ / ۳
ساکماق: ۳۳۰۴۵ / ۱	ساکماق: ۲۷۴۹۲:
ساکماق: ۳۳۴۷۵/۳	ساکماق: ۲۷۴۸۲:
ساکماق: ۴۴۹۸۸	ساکماق: ۳۵۰۳۶:

- ساکماق: ۳۴۳۹۶۷۹
ساکماق: ۳۱۷۹۶۷۲
ساکماق: ۳۲۹۹۵
ساکماق: ۲۷۷۹۷
ساکماق: ۳۲۲۸۱
ساکماق: ۳۲۵۰۶
ساکماق: ۳۲۴۸۲
ساکماق: ۳۵۰۴۲
ساکماق: ۳۲۱۸۲

■ عشرون و پنجمین (بررسی یکی از اصطلاحات مالی دوره صفویه)

سود فرمان شاه سلیمان در تحصیلداری ندرقلی بیک غلام خاصه

هو

الملک لله

موضع مهر مبارک نواب اشرف

[۱] فرمان همایون شد آنکه جماعت مذکوره ضمن مبلغ هفتصد و بیست و یکتومان دو هزار و ششصدوسی دینار نقد و مقدار یکهزار و سیصد و

[۲] هفتاد و نه خروار وسی و نه من جنس از بابت وجودات بشرحی که در تحت اسم هر یک نوشته شد و در وجه تحصیل رفعت و معالی پناه

[۳] ندرقلی بیک غلام خاصه شریفه حسب الظاهر مقرر دانسته رسانند از قرار قضیه بخارج مجری دانند تحصیلدار مشارالیه وجه

[۴] [یک کلمه ناخوانا] نقدی را انفاد درگاه جهان پناه و رسیدجتی را تنخواه ارباب حالات نموده و اگر

[۵] تفاوتی در تسعیر جز والی دیوان بوده باشد مانند تفاوت را بجهت دیوان ضبط نماید و اگر چیزی را از جمله وجودات مزبور

[۶] بجهت حسابی بوصول بر سد سند معتبر دیوان پسند بمهر شیخ الاسلام و وزارء و عمال و حکام کرام و

[۷] قضاط و متصدی شرعیات هر محل درست داشته بدیوان آورد که بعد از عرض بدانچه مقرر شود عمل نمایند

[۸] مستوفیان عظام دیوان اعلی و جه مزبور را ابوا بجمع تحصیلدار مذکور نموده بعد از بوصول وجه تحصیل ده نیم وجه مزبور را

[۹] بصیغه انعام تنگوزئیل مشارالیه بخارج مجری دارند بعهده حکام و عمال و کلانتر و اهالی هر ولایت که در

[۱۰] بوصول مال دیوان امداد حسابی تحصیلدار مشارالیه بتقدیم رسانیده نوعی نمایند که چیزی از مال

[۱۱] دیوان فوت و فرو گذاشت نشود در این باب قدعن دانسته در عهده دانند و چون پرونچه بمهر آثار اشرف

[۱۲] رسید اعتبار اعتماد نمایند تحریرا شهر صفر ختم بالخير والظفر سنه ۱۰۸۲

ساقماق: ۲۹۱۴۶

پرداخت عشرون نیم سیورغالات آستان قدس به تفنگچیان

انجام مهمات و معاملات سرکار فیض آثار سنه قوی ئیل

توجیهات و مقررات

توجیهات

عوض المذکور

[۱] عشرو ده نیم سیورغال محال سرکار فیض آثار که در وجه سیادت و صدارت پناه

عالیجاهی اسلام

[۲] واسلامیان ملاذی مقرر است

[۳] عن رسد مشهد و جام و نیشابور که بتنخواه دیوان نموده عوض گرفته و وجه

مذکوره بهمه ساله محمد تقی و غیره تفنگچیان تایین

[۴] رفعت پناه میر محمد طاهر یوزباشی مقرر شد از قرار پروانچه اشرف بتاریخ شهر

جمادی الاول ۱۰۵۰ آنکه فرمایون همایون شد آنکه

[۵] متولی سرکار فیض آثار و غیره از ابتدا لوى ئیل مبلغ چهار تومان رایج عراق از بابت

عشرون نیم سیورغال

[۶] که در وجه سیادت و صدارت پناه، هدایت و نجابت دستگاه، حقایق و معارف آگاه،

اسلام و اسلامیان ملاذی

[۷] وجهی میرزا حبیب الله صدر ممالک محروسه مقرر بود و بتنخواه دیوان نمود عوض

گرفته عن رسد همه ساله تفنگچیان

[۸] تایین سابق مین باشی که بر طرف شدنیز در وجه مواجب همه ساله محمد تقی و غیره

تفنگچیان مذکوره ضمن تایین سابق

[۹] خواجه محمد که خود استدعا و میر محمد طاهر ولد میر باقر بود که تفنگچیان متوفی

وارث صاحب طلب

[۱۰] برآورد و همه ساله مزبوره نسب (نصیب) تفنگچیان مذکوره دارد و رفعت و اقبال

پناه عالیجاه مقرب بالخاقانی متولی

[۱۱] میر فتاح تفنگچی آقاسی تجویز نمود حسب الظهر مقرر شد سال بسال از قرار

تصدیق دفتر تفنگچی و توجیه از بابت واز قرار قبض

[۱۲] ما تفاوت رایج عراق الی خراسان بخرج مجری جانب رفعت پناه طاهر خان بیک

تحصیلدار و جووهات

[۱۳] مقرر نمود بروات بتاریخ شهر رمضان المبارک ۱۰۵۳

عرائی

۵ تومان

۴ تومان

أبوالفضل حسن آبادی

٤٤٦٠ دینار

خراسانی

میرزا محمد متصلی

گوشه سمت حب

خراسانی محمد تقی متصلی دکاکین ۱ تومان و هزار و سیصد و پنجاه دینار
 میرزا محمد متصلی دکاکین از بابت حاصل ۳ تومان و شش هزار دینار
 گوشه سمت چپ عرض عشر و ده نیم یونیت تیل سیور غالات مشهد مقدس و جام و نیشاپور که
 سالمه محمد تقی ولد سلطان احمد و مهندی ولد محمد مقرر است چوندر معامله یونیت
 تصدیق آورده بودند که تنخواه صادر شود و محل مذکوره موعد گشته در نسخه دیوان
 مداره العالیه مقرر شده [یک کلمه ناخوانا] در نسخه قوی تیل عمل خواهد شد.
 ساکماق: ۳۲۶۴۳

خطاب صدریه محمد نعیم بیک در جمع آوری عشرونهای سیوغالات

جام مهمات و معادلات سرکار فیض آثار سنہ قوی ئیل

توجیهات و مقررات

توجیهات

عوض المذكور

عشر و ده نیم

[۱] ازبایت مالوجهات محال وقفي و غيره که بسیورغال آستانه مقرر است سوای رسید محالی که تبدیل شده و از دیوان اعلی بهمراه ساله تفنگچیان مقرر گشته

[۲] از پایت محال و قفقی ایپورد و بجستان و غیره و مالوجهات عبدالجبار بیچاره

۵۶ تومان ۸ تومان

٧٧٩٣ دینار قبض، ٥١٦٨ دینار قبض،

[۳] از قرار خطاب دیوان الصداره العالیه بتاریخ شهر صفر ۱۱۰۳ انکه خطاب

عالی شد آنکه رفعت و متعالی پناه محمدنعمیم بیک بعد از اطلاع بر مضمون

[٤] خطاب مستطاب عالى عشر و ده نيم سبور غالات و حق التوليه و حق النظاره موقوفات

الكلاء خراسان راعن رسد قوى ئيل شرح تفصيل طومار

[۵] یونیت ئیل که بتحصیل آن رفعت و متعالی پناه مقرر شد موافق طومار مزبور

بشرح و محتوی که در آن تفصیل یافته از آن قرار بدستور بتحصیل خود مقرر و مجری

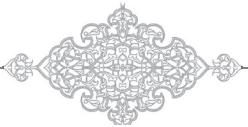
وصول

- شش و پنجمین (بررسی از اصطلاحات مالی و قانونی)
[۶] نمود ایفاد و قبض بازیافت رسانید به سادات عظام و ارباب و اهالی و متولیان و مزارات مبارکات و مشاهد مقدسات و آستانهای منورات.
- [۷] و تکایاو بقاع الخیرات و سائر ارباب سیورغالات و معافیات و مباشرین و مستاجرین و رعایا وزارعین
- [۸] موقوفات الکاء خراسان بشرحی که در طومار مذبور اسم باسم محل بمحل مشروحاً قلمی شده عشردهونیم و حق التولیه و حق النظاره
- [۹] قوی ظیل الکاء مذبوره را از قرار طومار موجود و قبض محصل مشارالیه مهمسازی و نوعی نمایند که وجوه مذکوره بسهولت واصل
- [۱۰] مشارالیه گردیده چیزی از آنجمله در عقده تعویق نماند مستوفی سرکار عالی رسومات سنہ مذبوره الکاء مذکوره را بشرح
- [۱۱] طومار بعهده ابواب جمع محصل مشارالیه نموده از آن قرار محل مفروغ سازند بعده گماشته عالیجاه سردارلشکر ظفر و حکام
- [۱۲] وزراء جلیل القدر و کلانتران و محترمین هر ولایت که در این باب امداد و اعانت و تقویت و تمییز شرعی حسابی
- [۱۳] محصل مشارالیه وجه بهم رسانیده مجال تمرد و تخلف احدي از مضمون مسطور ندهند و در این باب اهتمام تمام لازم و در عهد
- [۱۴] شناسند شرح حاشیه خطاب مذبور آنکه مقرر آنکه رفعت و معالی پناه محصل مشارالیه هنگامی که شرافت و نجابت پناه عزت
- [۱۵] و مکرمت دستگاه کمالللر فعاله آثار در مشهد مقدس توقف شدآنچه از وجه تحصیل قوی ظیل بوصول رساند تحويل شرافت پناه
- [۱۶] مشارالیه و قبض بازیافت نماید که از قرار قبض بشرح مجری است شرح قبض محصل بر ضمن سوادخطاب مذبور تاریخ شهر جمادی الثانی ۱۱۰۳
- [۱۷] مقرر و معرفت رفعت و معالی پناه محمد نعیم بیک محصل و جوهات عشردهونیم الکاء خراسان آنکه مبلغ هشت تومان و پنجهزار و یکصد و شصت
- [۱۸] و هشت دینار خود را بمعرفت و کلاه عمال خجسته اعمال سرکار آستانه مقدسه متبیر که عرش درجه مفرض الطاعه واجب العصمه عن رسد قوی ظیل
- [۱۹] تمام و کمال واصل و عائد او گردید و این چند کلمه بجهت قبض قلمی و تحریر یافت شرح رقم عالیجاه ناظر جلیل القدر آنکه
- [۲۰] کتاب دفتر شرافت و رفعت و معالی پناه رفیع مقداری مستوفی السانی مبلغ هشت تومان و پنج هزار یکصد و شصت و هشت دینار و نیم و جووه
- [۲۱] از بابت عشروده نیم قوی ظیل محل وقفی ابیورد و بجستان و جام و سرکار قائن

و مالوجهات اعراب بیچاره متعلقه سرکار موافق براه
 [۲۲] سابقه تعلیقه سرکار شد بعد از ثبت و ضبط سواد خطاب دیوان الصداره العالیه و
 قبض رفعت و معالی پناه محمد نعیم بیک محصل وجه مذبور
 [۲۳] از بابت وجوهات سنہ مذبوره که بتحويل خازن سرکار مقرر است بتخواه صادر برات نویسد
 مقرر بموجب برات شهر جمیعی الاول ۱۱۰۳ تومان ۸
 خراسانی ۵۶۸

[۲۴] رفعت پناه عزت دستگاه خواجه محمد امین خازن سرکار موهبت آثار از بابت
 وجه تحويل هذه السنہ از بابت که بشرح مجری است
ساکماق: ۳۲۵۱۷/۸

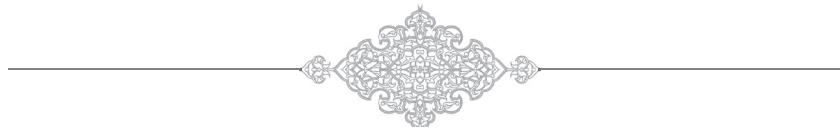
فرمان شاه سلطان حسین به مظفر علی بیگ در جمع آوری عشوده نیم سیور غالات

انجام مهمات و معادلات سرکار فیض آثار سنہ لوی نیل
 توجیهات و مقررات
 توجیهات
 عرض المذکور
 عشرو ده نیم
 از بابت محال المذکوره

- [۱] عن قریه راس الحد مشهور بلا سجرد از قرار رقم مبارک اشرف بتاريخ ذی قعده سنہ
 ۱۱۱۳ آنکه حکم جهان مطاع شدانکه چون از دفتر موقوفات ممالک
- [۲] محروسه وجوه حق النظاره و حق التولیه و عشرو ده نیم الکاء نهرها در ساوج بلاغ
 و سایر محال عراق را که از ابتداء تو شقان ئیل
- [۳] لغایت بیلان ئیل ایام تعطیل منصب صدارت ممالک محروسه سرکار دیوان اعلی
 ضبط میشود و رسید بعضی از محال مذبوره که از ابتداء وجوه تو شقان ئیل اضافه رسومات
- [۴] عالیجاه صدر خاصه که بینابت صدارت ممالک مامور است مقرر شده بیک کلمه
 ناخوانا در محال نیست بموجب ذیل طومار درست داشته بداند
- [۵] بنابراین مقرر فرمودیم که رفعت و معالی پناه نظاماً مظفر علی بیک غلام خاصه
 شریفه تابین عالیجاه وزیر دیوان اعلی رسومات سنت مذبوره را بضبط و تحصیل
- [۶] خود مقرر دانسته رسید هرسال را نقد بند و جنس بجنس از مودیان بازیافت نموده
 اجناس را [یک کلمه ناخوانا] که بدانچه ثانی الحال مقرر شود عمل نماید و محالی

- [۷] که در وقوعه بلاهبلغ نوشته شده در جزو تحقیق [یک کلمه ناخوانا] حاصل و مداخل آنها نبوده نسخه منقحه مشخصه برقدر حاصل و مداخل هر یک درست داشته
- [۸] از آنقرار در رسومات مزبوره را بایوان الصداره فرستد که در دفتر موقوفات ممالک محروسه معمول دارند و اگر مباشرين موقوفات ۱۹
- [۹] و صاحبان سیور غال راسخن شرعی و حسابی دریافت متوجهات مزبوره بود باشد بدلگاه معلى عرض نماید که بدانچه ثانی الحال مقرر شود معمول گردد و هرگاه
- [۱۰] چیزی از بابت کل وجوده مزبوره که داخل طومار شده بهجهت حسابی لم يصل شود سند معتبر در آن باب موافق دستور و قانون حساب بهمراهالی
- [۱۱] شرع و مهمترین آنولايت درست باشد حقیقت عرض نماید که بعد از ملاحظه رقم عالیجاه وزیر دیوان اعلی مستوفیان عظام در دفاتر عمل نماید و نهایت
- [۱۲] دقت و سعی و اهتمام در باب تشخیص وصول دیوان و تحصیل دعای خیر جهت ذات اقدس همایون ما معمول دارد مباشرين موقوفات و صاحبان
- [۱۳] سیور غلالات حسب المسطوط مقرر دانسته متوجهات خود را مهمسازی نموده موقوف ندارند بعهده حکام و عمال و وزراء و کلانتران
- [۱۴] و داروغگان هر محل که امداد واعانت رفعت و معالی پناه محصل مشارالیه را بعمل آورده احدي از معتمدين خود را تعیین نمایند که هر یک
- [۱۵] از موديان متوجهات خود را مهمسازی نمایند از ایشان بازیافت در سهم مشارالیه نمایند و کمال سعی و اهتمام در وصول
- [۱۶] و ایصال مال دیوان نموده درین باب اهتمام تمام لازم دانسته در عهده شناسند شرح قبض مظفر على محصل برضمین سواد رقم مبارک اشرف بتاریخ شهر رمضان
- [۱۷] المبارک ۱۱۱۴ آنکه قبض دادم و قبول نمودم [یک کلمه ناخوانا] مظفر على تایین نواب مستطاب سابق دیوان مملکتی باانکه مبلغ یکتومن و سه هزارپنجاه و پنجدهزار [یک کلمه ناخوانا]
- [۱۸] از بابت عشردهونیم ده ماهه توشقان ئیل که بتحصیل کمترین مقرر شده بموجب رقم مبارک [[شرف مبلغ مزبور بمعرفت ملازم و کلاه اجلاء عالیجاه
- [۱۹] متولی جلیل الشان سرکار فیض آثار بال تمام واصل و عاید کمترین گردید و اینچند کلمه جهت قبض قلمی شد شرح عریضه مظفر على محصل آنکه عرضه داشت کمترین
- [۲۰] مظفر على تایین نواب مستطاب ایران و ایران ملاذی بذوره عرض میرساند که وجوده حق النظاره و عشردهونیم ده ماهه توشقان ئیل
- [۲۱] لغایت یونیت ئیل ایام تعطیل صدر ممالک که بسرکار دیوان اعلی ضبط شد بتحصیل کمترین مقرر که وصول نمایند و مبلغ سه هزار و هفتتصد
- [۲۲] و هشتاد و نه دینار نقدی بموجب دینار نقدی بموجب طومار تحصیل در تحت هر محل از

بابت حق التولیه و عشردهونیم باشیم عالیجاه متولی جلیل الشان سرکار آستانه مقدسه	
[۲۳] منوره متبرکه عرش درجه رضیه رضویه علی مشرفها الف الاف التجیه والسلام	
بموجب حواله استدعا آنکه بعد از طبیدن حقیقت از دفتر سرکار موهبت آثار مقرر	
[۲۴] شود که وجب طلب مذکور را مهمسازی کمترین شود قبض الواصل از کمترین	
بازیافت نمایند امر کم اعلی شرح رقم آنکه کتاب حضرت رفیع مقدار	
[۲۵] مستوفی سرکار موهبت آثار حقیقت قلمی نمایند شرح حقیقت آنکه بعرض	
میرساند که حسب الرقم مبارک اشرف بر طبق دفتر موقوفات	
[۲۶] ممالک محروسه مبلغ شش تومان دو هزار هشتاد و شش دینار بموجب	
باشیم متولی آستانه مقدسه سدره مرتبه که بتحصیل عارض مقرر است داخل	
در نهرها در ساوج بلاغ	
از بابت رأس الحد قریه جهان غارکه بوظیفه شیخ حسن	
قریه	
بهرام عن رسد ده ماهه	
۴ تومان و ۲۹۵۰	
۱ تومان	
از بابت حق التولیه و حق النظاره	
مقرر است از بابت ده ماهه تو شقان ئیل	
۴۳۵	
۳۸۴۹	
۲ تومان و هفت هزار	
قریه رشیدآباد غار	
از بابت عشردهونیم	
بدستور ۱۱۶۸	
۱ تومان	
که بوظیفه سادات موسوی	
قریه اوین مقرر است	
۳۷۵۰	
بدران سران	
۱ تومان	
۱۲۷۹ و نیم	
-	
بدستور	
۱ تومان	
۵۱۲۸	
۳۵۷۷	
۹۶۹	
ساکماق: ۳۳۳۷۲	

پرداخت حقوق تفنگچیان از محل عشر و ده نیم سیورغالات آستان قدس

انجام مهمات و معاملات سرکار فیض آثار سنہ تھاقوی ئیل

توجیهات و مقررات

توجیهات

عوض المذکور

عشروده نیم سیورغالات

از بابت مشهد مقدس

عن رسد همه ساله تفنگچیان که برقرار است

[۱] مهدی ولد محمدرضا که بموجب حکم جهانمطاع آفتاب شعاع مقرر است

[۲] عن رسد ششمراه از قرار قبض تصدیق وکلاء عالیجاه بیگلریگی دارالقرار قندهار

بر طبق عرضه مشارالیه آنکه

[۳] عرضه داشت بندہ کمترین خواجه مهدی ولد محمدرضا تابین سابق رفت پناه

محمد طاهر یوزباشی بلوک رفت و معالی پناه

[۴] میرزا ابوالفتح مین باشی بذوره عرض ملازمان عالی می رساند که کمترین همه ساله

دارد و همه ساله کمترین

[۵] بر عشروده نیم مشهد مقدس و غیره مقرر است و احوال کمترین در نهایت پریشانی

است اگر چنانچه قلمی نمایند

[۶] که تصدیق سنہ تھاقوی ئیل کمترین را بدھند در عندالله و عندالرسول ضایع

نخواهد بود مقررہ علی

[۷] شرح حاشیه آنکه حقیقت نویسنده آنکه بعرض میرساند که اسم خواجه مشهادی

ولد محمدرضا تابین سابق

[۸] محمد طاهر یوزباشی بلوک رفت معالی پناه میرزا ابوالفتح مین باشی داخل نسخه

زرنقد پیچی ئیل عساکرالحرب مستحفظی قلعہ مبارکہ

[۹] دارالقرار قندهار شدہ و مبلغ هشت تومان تبریزی مواجب همه ساله دارد و در

عرض سنہ مذکور حاضر و مبلغ

[۱۰] چهار تومان تبریزی در سنہ مذکور از بابت زرنقد خزانہ عامره از [یک کلمہ ناخوانا]

آثار و اقبال پناه عالیجاه امیرزادہ اعظم

[۱۱] مرتضی قلی سلطان بازیافت نمود چون در یک فصل از فصول بجواب مقرنون

گذشته که جمعی از عساکرالحرب

[۱۲] مستحفظی قلعہ مبارکہ که [یک کلمہ ناخوانا] سازد از خراسان و کرمانند هرگاه در

پیچی ئیل تصدیق همه ساله بازیافت نموده باشند

[۱۳] آنچہ از بابت زرنقد خزانہ عامره گرفته اند در عوض مواجب تھاقوی ئیل ایشان

حساب می شود

- [۱۴] لهذا مومی الیه در سنه پیچی ئیل تصدیق همه ساله سالیانه نموده و آنچه از بابت زرنقد خزانه عامره ۱۵) گرفته و در عوض رسد ششماهه مواجب تحاکوی ئیل او حساب می شود و در سنه مذکور رسد ششماهه صاحب طلب است
- [۱۶] و در عوض سنه مذکور که بتاریخ ۱۶ شهر جمادی الاول ۱۰۷ و کلانواب عالی در حضور اثارت و شوکت پناه
- [۱۷] عالیجاه معظم الیه ملاحظه مستحفظی قلعه مبارکه نموده اند حاضر و اسم او داخل نسخه عرض
- [۱۸] سنه مذکور که برالکاء معلى فرستاده اند شد بموجب ضمن استدعا نمود به هر چه فرمایند مختارند شرح بوده دیگر
- [۱۹] آنکه بتصدیق نویسنده دیوان اعلی برساند شرح نوشته دیگر آنکه بعض میرساند محمد حکیم که
- [۲۰] حقیقت همه ساله و حضور تفنگچی مزبور بموجب فوق است که لشکر نویس سرکار عالی عرض نمود حالیه
- [۲۱] مقرردارند مختارند شرح رقم نواب عالیجاه بیگلریگی دارالقرار قندهار آنکه
- [۲۲] چون در جواب یکفصل از فصول مقرر شده که عمل خراسان و کرمان و غیره وجه همه ساله مستحفظی
- [۲۳] را موقوف به تصدیق دیوان اعلی نداشته حسب التصدیق هذه سنه دستگاه مهمسازی نماید و صاحب عربیه از قرار
- [۲۴] تصدیق کتاب دفتر در سنه تحاکوی ئیل در قلعه مبارکه حاضر و همه ساله داراست و مبلغ چهار تومان تبریزی
- [۲۵] رسد ششماهه همه ساله خود را در سنه پیچی ئیل از بابت زرنقد خزانه عامره عن تحويل اثارت و شوکت پناه
- [۲۶] عالیجاه مرتضی قلی سلطان بازیافت نمود و حسب الرقم اشرف اقدس ارفع اعلی مقرر شده که نسخه جماعه
- [۲۷] مستحفظی همه ساله دارد در سنه پیچی ئیل از بابت زرنقد خزانه عامره بازیافت نمود و تصدیق سنه ۲۸) مذکور را گرفته باشند در وجه همه ساله تحاکوی ئیل ایشان حساب شود و مشارالیه تصدیق همه ساله سنه
- [۲۹] مزبور را گذرانیده لهذا عمال و ضابط عشر و ده نیم سیورغال مشهد مقدس معلی و غیره مبلغ مذکور را در وجه
- [۳۰] همه ساله تحاکوی ئیل مومی الیه وضع نموده تتمه را بقواعد آن راه یافته موافق معمول

- [۳۱] استمرار نهج سنواه سابقه تسلیم وکیل او نمایند و قبض بتاریخ شهر جمادی الاول ۱۰۶۸ آنکه اعتراف شرعی نمود
- [۳۲] مهدی ولد محمد رضا مزبور ضمن حسب الرقم که مبلغ ۱ تومان و ۷۶۶۵ دینار حسب رسد ششمراه سنه مذبوره [یک کلمه ناخوانا] بمعرفت وکلاء عالیحضرت رفت و همت پناه
- [۳۳] و نواب همایون نجابت افاضت دستگاه علامی مهمانی عالیجاهی شمسالفلک السیداء والنجاء والعزوالاقبال امیر محمد باقر
- [۳۴] الرضوی المتولی واصل مهدی مذبوره شد شرح رقم آنکه کتاب رفت و معالی پناه توفیق آثاری مستوفی الملکی مبلغ ۱ تومان ۷۰۶۵ دینار عراقي
- [۳۵] از بابت مواجب تفاوت خواجه مهدی ولد محمد رضا تفنگچی تابین خواجه محمد طاهر رفت و معالی پناه
- [۳۶] میرزا ابوالفتح مین باشی ترشیزی که بموجب پروانجه اشرف اقدس از عشر وده نیم سیور غالات سرکار فیض آثار نوشته است
- [۳۷] از قرار تصدیق عالیجاه بیگلربیگی دارالقرار قندهار و قبض خواجه مهدی تفنگچی مذکور شرحی که نوشته شد
- [۳۸] در دفتر بهر نمود چنانچه معمول و مستمر و صادر شد که بتنخواه صادر برات نوشته شد مقرر را بموجب بتاریخ شهر جمادی الاول ۱۰۶۸ با اسم رفت پناه خواجه غیاثا حرره از بابت وجه بموجب قوى ئيل تفاوت تفاوت خواجه ئيل شرح محل قوى ئيل خراسانی
۵ تومان	قوی ئيل
۲۹۹۵	پیچی ئيل
۷۶۶۵	عرaci
۱ تومان	۱ تومان
۷۶۶۵	۷۶۶۵
۱۱۹۷ تومان	۲
ساکماق: ۳۳۴۷۵	

